

AJUDANT A VIURE

Economia de Comunió

Així anomenen un projecte nascut a finals del segle xx que porta les empreses a dividir els seus beneficis en tres parts: una per ajuda als necessitats, un altra per a «formació» i una tercera per a invertir-la en la pròpia empresa. És una iniciativa que va obrint-se camí en bastants indrets i que seria bo conèixer més a fons.

He vist que es tracta d'empreses productives en una situació de lliure mercat, que han optat per reinstal·lar l'element social (i espiritual) en l'àmbit econòmic. Això ha anat suscitant interès en àmbits empresarials, acadèmics, eclesials i institucionals.

Pot semblar un atreviment emprar la paraula «comunió» en assumptes d'economia i tanmateix cada dia són més els qui creuen que és adient, no tan sols perquè pot portar a una distribució de la riquesa molt major del que fins ara s'ha fet, sinó també perquè reclama la necessitat de que «la vida econòmica passi de ser

un lloc de confrontació d'interessos individuals aparentment irreconciliables a ser una ocasió de trobada i de realització personal» (Benedetto Gui, professor d'economia política a la Universitat de Padua).

Així doncs, allò que l'Economia de Comunió proposa és una visió de l'home més completa. Vol ajudar a crear una cultura del donar, a diferència de l'economia consumista basada en la cultura del tindre. La cultura del donar té relació amb la comunió entre les persones i s'expressa combatent la pobresa i treballant per la unitat i la fraternitat de tots, com ho demana Jesucrist.

En paraules de l'inspiradora del projecte morta fa uns mesos (Chiara Lubich): «És una cultura de l'amor, d'aquell amor evangèlic tan profund i comprometedor que n'és la paraula síntesi de tota la llei i els profetes. (...) L'Economia de Comunió no és una activitat únicament humana, un simple fruit de les idees i els projectes d'homes, per molt preparats que estiguin. És una obra de Déu, almenys en el seu esperit i els seus aspectes essencials».

En una època de crisi preocupant com la que ens toca travessar, tal vegada hauríem d'aprofitar experiències com aquesta o d'altres. No hem de voler inventar allò que ja està inventat. Pot ser tindrà el seu risc, però quina empresa no té cap risc?

Que el Senyor ens il·lumini i ens esperoni a passar a l'acció sumant esforços i recursos per tal de viure i ajudar a viure en millors condicions.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe.

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

El bisbe Joan Piris visita els quatre missioners lleidatans a Cali (Colòmbia)

El bisbe Joan Piris, acompanyat pel vicari de Pastoral Mn. Josep Antoni Jové, ha anat a Cali (Colòmbia) del 27 de gener al 8 de febrer, per visitar els quatre missioners de la nostra diòcesi: Ramon Abella, Sebastià Aldomà, Joan Miquel Martínez i Manuel Coll. El Sr. bisbe fou rebut per l'arquebisbe de Cali, Mons. Juan Francisco Sarasti, i pel bisbe auxiliar, Mons. Alejandro Castaño. El dissabte 31, visitaren les tombes de Mn. Antoni Jové i Mn. Joan Salvadó, celebrant l'Eucaristia a la parròquia on va ser rector Mn. Antoni Jové, fins a la seva mort, fa dos anys. També van pregar per Mn. Joan Salvador, que morí a Cali el 16 de setembre, i Mn. Rufin Farràs i Bonaventura Pelegrí que moriren a Lleida, havent passat a Cali uns anys de servei sacerdotal. L'1 de febrer, el bisbe Piris presidí l'Eucaristia a l'església de Sant Pau, que serveix Mn. Joan Miquel i també ho féu a la de Santa Filomena, parròquia de Mn. Ramon Abella, i a la parròquia Niño Jesús de Praga, que serveix Mn. Manuel Coll.

«Godspell»: el gran èxit de la solidaritat

«**G**odspell» és una obra de teatre musical nascuda als anys 70 de la mà de John-Michael Tebelak i Steven Swchart, adaptada a l'evangeli segons sant Mateu, d'acord amb l'esperit renovador de la seva particular manera de viure i veure la fe cristiana: un musical modern, que torna a contar la història de Jesús i les seves paràboles a través del cant, el ball, la música, el clown, el mim...

El dissabte 24 de gener, l'Auditori Enric Granados es va omplir de gom a gom per gaudir d'aquesta obra musical i alhora col·laborar en dos projectes missioners relacionats amb els infants, tal i com ens convidava la Jornada de la Infància Missionera que es celebrava el diumenge 25 de gener, amb el lema: «Els nens i nenes ajuden als nens i nenes». El bisbe Joan Piris, en la seva salutació al públic, va recordar la importància de la Jornada, en la que els infants aprenen, amb l'acompanyament dels adults, com ajudar els que més ho necessiten, tal i com va dir: per arri-

bar a ser «una sola família: entre tots ho podem fer».

La recaptació (3.274 €), s'ha destinat a dos projectes concrets: les Missioneres de la Caritat de Madre Teresa de Calcuta i el projecte «Chorrillos» dels missioners combonians de Perú. Des de la Delegació de Missions volem felicitar i agrair al Grup de Teatre d'animació missionera «Aguilucho», que va representar l'obra i que ens ajudà a apropar-nos a l'Evangelí. També a la col·laboració institucional de la Paeria i a tots, persones i entitats, col·legis, parròquies, públic... que heu col·laborat en aquest projecte: *Sense vosaltres no hagués estat possible omplir l'Auditori de Solidaritat. I com, no: donem les gràcies a Aquell que ens hi va convocar i que guia els nostres camins: El Déu de la Vida i de l'Amor incondicional, i que ens esperona dient «Jo seré amb vosaltres cada dia, fins a la fi del món».*

Moltes gràcies a tothom!

Delegació Diocesana de Missions

Eucaristia a la Catedral de Lleida en el 50 aniversari de «Mans Unides»

► Diumenge 15 de febrer, a les 12 del migdia a la Catedral de Lleida, tindrà lloc l'Eucaristia d'Acció de Gràcies pels

50 anys de la fundació de «Mans Unides», presidida pel bisbe Mons. Joan Piris.

DIUMENGE VI DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre del Levític (Lv 13,1-2.45-46)

El Senyor digué a Moisès i a Aharon: «Si algú té a la pell una inflor, crostes o erupcions que facin témer el mal de la lepra, serà portat al sacerdot Aharon o a un dels seus fills sacerdots.

Els qui pateixen del mal de la lepra han d'anar escabellats, amb els vestits esquinçats, tapats fins a la boca, i han de cridar: «Impur, impur!» Mentre el mal persisteixi, són impurs, i han de viure sols, fora del campament.»

▶ Salm responsorial (31)

R. *En vós he trobat el meu recer, / vós em guardeu del perill.*

Feliç el qui ha estat absolt de la falta / i ha vist sepultat el seu pecat. / Feliç l'home a qui el Senyor no té en compte la culpa, / i dintre seu ja no manté l'engany. R.

M'he decidit a reconèixer la falta, / no us he amagat més el meu pecat. / Tan bon punt m'ho he proposat, Senyor, / m'heu perdonat la culpa comesa. R.

Alegreu-vos, justos, celebren el Senyor; / homes rectes, aclameu-lo. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 10, 31-11,1)

Germans, quan mengueu o begueu, o feu alguna altra cosa, feu-ho tot a glòria de Déu. No sigueu mai ocasió d'escàndol, ni per als jueus, ni per als grecs, ni per a l'Església de Déu, tal com faig jo, que en tot procuro d'adaptar-me a tots, i no busco allò que em convé a mi, sinó allò que convé als altres, perquè se salvin. Seguiu el meu exemple, tal com jo segueixo el de Crist.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Marc (Mc 1,40-45)

En aquell temps, es presenta a Jesús un leprós, s'agenolla i li diu, suplicant-lo: «Si voleu, em podeu purificar». Jesús, compadit, el tocà amb la mà i digué: «Sí que ho vull: queda pur». A l'instant la lepra desaparegué i quedà pur. Tot seguit Jesús el va fer marxar, després de recomanar-li seriosament de no dir-ho a ningú, sinó d'anar a fer-se examinar pel sacerdot, oferir per la seva purificació el que Moisès havia ordenat, i certificar així que ja era pur. Però ell, així que se n'anà, començà a proclamar-ho davant la gent i de fer-ho conèixer pertot arreu, tant, que Jesús ja no podia entrar manifestament als pobles, i havia de quedar-se a fora, en llocs despoblats. Però la gent venia a trobar-lo de tot arreu.

▶ Lectura del libro del Levítico (Lv 13,1-2.45-46)

El Señor dijo a Moisés y a Aarón: «Cuando alguno tenga una inflamación, una erupción o una mancha en la piel, y se le produzca la lepra, será llevado ante Aarón, el sacerdote, o cualquiera de sus hijos sacerdotes. Se trata de un hombre con lepra: es impuro. El sacerdote lo declarará impuro de lepra en la cabeza. El que haya sido declarado enfermo de lepra estará harapiento y despeinado, con la barba tapada y gritando: «¡Impuro, impuro!» Mientras le dure la afección, seguirá impuro; vivirá solo y tendrá su morada fuera del campamento.»

▶ Salmo responsorial (31)

R. *Tú eres mi refugio, me rodeas de cantos de liberación.*

Dichoso el que está absuelto de su culpa, / a quien le han sepultado su pecado; / dichoso el hombre a quien el Señor / no le apunta el delito. R.

Había pecado, lo reconocí, / no te encubrí mi delito; / propuse: «Confesaré al Señor mi culpa» / y tú perdonaste mi culpa y mi pecado. R.

Alegraos, justos, y gozad con el Señor; / aclamadlo, los de corazón sincero. R.

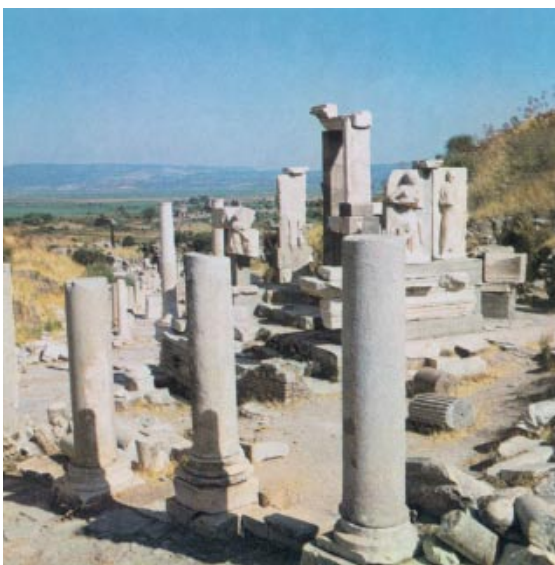
▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 10,31-11,1)

Hermanos: Cuando comáis o bebáis o hagáis cualquier otra cosa, hacedlo todo para gloria de Dios. No deis motivo de escándalo a los judíos, ni a los griegos, ni a la Iglesia de Dios, como yo, por mi parte, procuro contentar en todo a todos, no buscando mi propio

bien, sino el de la mayoría, para que se salven. Seguid mi ejemplo, como yo sigo el de Cristo.

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 1,40-45)

En aquel tiempo, se acercó a Jesús un leproso, suplicándole de rodillas: «Si quieres, puedes limpiarme.» Sintiendo lástima, extendió la mano y lo tocó, diciendo: «Quiero: queda limpio.» La lepra se le quitó inmediatamente, y quedó limpio. Él lo despidió, encargándole severamente: «No se lo digas a nadie; pero, para que conste, ve a presentarte al sacerdote y ofrece por tu purificación lo que mandó Moisés.» Pero, cuando se fue, empezó a divulgar el hecho con grandes ponderaciones, de modo que Jesús ya no podía entrar abiertamente en ningún pueblo; se quedaba fuera, en descampado; y aun así acudían a él de todas partes.

Ruïnes d'un edifici dels temps de sant Pau, a la ciutat d'Efes, als qui va escriure una de les seves cartes

COMENTARI

Opció preferencial pels exclosos de la societat

En el món contemporani hi ha molta gent vivint als marges de la societat. Aquestes persones excloses de les oportunitats que tenen els altres ho poden ser per diversos motius. La més comuna de les exclusions emergeix de la raó econòmica. Tanmateix, també s'origina per raons culturals, socials, racials, religioses.

Davant d'aquesta situació no hi ha neutralitats. Quan ho mirem com si no ens afectés, o bé ens justifiquem dient que no hi podem fer res perquè depassa les nostres possibilitats, o bé «deleguem» la solució en els altres,

fem mal als altres, però encara ens en fem més a nosaltres mateixos. Tampoc valen les postures paternalistes, o de la denúncia teòrica, però que no «es mulla de veritat» en la recerca pràctica de la solució.

Jesús de Nazaret sí que es mulla de veritat davant la persona concreta exclosa, com és el cas dels leprosos, soluciona el problema i entra en conflicte amb la societat hipòcrita establerta.

No ens adonem que en la solució del repte de les exclusions socials, no solament està en joc la solució dels problemes can-

dents dels marginats socials, sinó també la creació d'un ambient i d'unes estructures socials positives per al bé de tothom i, en definitiva, per a la pau social. La solució dels problemes del món, o bé ho és per a tothom, o bé no hi ha futur per a ningú.

L'evangelí del Crist ens ho posa a l'abast, perquè no ens exigeix viure de deliris de grandesa, sinó que ens invita a solucionar els problemes dels pobres amb els mitjans dels pobres. Tots hi podem cooperar; solament ens cal encarnar l'evangelí a la vida de cada dia...

Ramon Prat i Pons

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): Gn 4,1-15.25 / Sl 49 / Mc 8,11-13. ■ **dimarts:** Gn 6,5-8;7,1-5.10 / Sl 28 / Mc 8,14-21. ■ **dimecres:** Gn 8,6-13.20-22 / Sl 115 / Mc 8,22-26. ■ **dijous:** Gn 9,1-13 / Sl 101 / Mc 8,27-33. ■ **divendres:** Gn 11,1-9 / Sl 32 / Mc 8,34-9,1. □ **disabte:** He 11, 1-7 / Sl 144 / Mc 9,2-13. ■ **diumenge** vinent, VII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.): Is 43,18-19.21-22.24b-25 / Sl 40 / 2 Co 1,18-22 / Mc 2,1-12.

SÍNODE SOBRE LA PAROLA DE DÉU

Exegesi, teologia i vida cristiana

En aquestes breus notes sobre el Sínode desitjo remarcar sobretot els aspectes pastorals, perquè la perspectiva del Sínode de 2008 ha estat sobretot pastoral. No ha estat una reunió d'experts o d'estudiosos, sinó de pastors de tot el poble de Déu, presidits pel Sant Pare que pràcticament estigué present en totes les sessions sinodals i en alguna hi participà activament.

Un punt delicat en els treballs sinodals ha estat el de les relacions entre l'exegesi, la teologia i la vida cristiana. És una qüestió tècnica, però té repercussions en la fe i en la vida cristiana, i per això hi faig una breu referència. El problema de fons es podria formular així: ¿És legítim utilitzar els mètodes científics d'anàlisi de la Bíblia (sobretot l'anomenat «mètode històric-crític») i fins a quin punt això és compatible amb una lectura creient de la Bíblia, és a dir, feta a la llum de la fe i que alimenti la vida cristiana i l'espiritualitat?

Davant d'aquest problema, sobre el qual es varen manifestar diverses sensibilitats en el Sínode, va ser molt il·luminadora la intervenció del papa Benet XVI, teòleg eminent, que va unir aquestes dues coses:

- Per una part, les exigències de l'estudi científic de la Bíblia i per tant la necessitat d'utilitzar el mètode històric-crític, perquè la història és una dimensió constitutiva de la fe cristiana i la Paraula, que és Crist, «es va fer carn» (Jn 1,14), és a dir, es va fer història. La dimensió «carnal» de les Sagrades Escripures exigeix una «anàlisi històrica i literària» per evitar de «caure en el fonamentalisme».
- Per altra part, l'exegesi no pot perdre l'horitzó de la teologia, de la lectura creient de la Paraula de Déu, que alimenta l'espiritualitat i tota la vida cristiana. El Sant Pare ho va dir amb unes paraules senzillament magistrals: «Quan l'exegesi no és teològica, la Sagrada Escripura no és l'ànima de la teologia; i quan la teologia no es fonamenta en la Sagrada Escripura, no es veritable teologia cristiana». Aquesta posició integradora de Benet XVI es troba també en el pròleg del primer volum del seu llibre «Jesús de Natzaret». Ens cal una exegesi teològica i una teologia amb continguts bíblics.

Dr. Salvador Pié-Ninot

CIVILITZACIÓ DE LA CONVIVÈNCIA

Un nou cristianisme per al segle XXI?

Als Estats Units no han passat per la secularització amb el grau d'intensitat que ha viscut Europa. La religiositat dels nord-americans, començant pel sud en el segle XIX, sí que ha passat per un procés de desafecció cap a les esglésies històriques, però els nord-americans les van abandonar per comunitats amb participació personal més intensa.

Malgrat que hi hagi separació entre Estat i religió, els Estats Units —com deia Gilbert Chesterton— són una «nació amb l'ànima d'una església». Així es pot apreciar en la concepció «religiosa» del seu paper, que es pot veure en els discursos dels presidents. L'estudi de l'ànima americana ens posa en contacte amb un aspecte original: l'ampli món neo-evangèlic (gairebé setanta milions de fidels als EUA), en què és decisiva l'opció individual de conversió, el llibre del qual és la Bíblia.

L'individu americà és un fidel més per conversió que per tradició. L'opció religiosa personal és part del procés de reformulació de la pròpia identitat. El món neo-evangèlic no només és fort als EUA sinó que també està àmpliament estès per l'Amèrica Llatina (on hi ha hegemonia religiosa catòlica), a l'Àsia (a la Xina es parla de setanta milions de convertits) i a l'Àfrica.

Governos africans i llatinoamericans comencen a tenir en compte el pes electoral de les denominades «sectes», les relacions amb el poder de les quals són diferents respecte al catolicisme. Aquest nou model de cristianisme, no cohesionat en una única organització eclesial, respon bé a la realitat de l'home alfabetitzat i individualitzat, perquè insisteix en la seva conversió i convicció personal i li ofereix orientació en un món en què aquest home se sent desorientat sobretot a través d'un ambient acollidor que sovint no es veu a les esglésies institucionals.

Andrea Riccardi

(«Convivre». Ed. RBA Llibres, Barcelona 2007)

SANTORAL

15. ✠ Diumenge VI de durant l'any. Sant Faustí i santa Jovita, germans mrs.; santa Geòrgia, vg.; sant Claudi de La Colòmbia (†1682), prev. jesuïta; sant Joan Baptista de la Concepció, prev. trinitari.

16. Dilluns. Sant Onèsim, bisbe; santa Julià, vg. i mr.; sant Honest; beat Joan de Sant Domènec, mr.; beat Simó de Càscia, prev. agustiniana; sant Porfiri, mr. (309) a l'Àsia Menor.

17. Dimarts. Sant Aleix Falconieri (†1310) i els altres 6 florentins fund. Servents de Maria o servites (1304, OSM); sant Ròmul, mr. (302); sant Silví, bisbe.

18. Dimecres. Sant Simeó, bisbe de Jerusalem, parent de Jesús; sant Eladi (†632), bisbe de Toledo; beat Joan de Fièsole (fra Angèlic), prev. dominicà, pin-

tor; santa Bernadeta Soubirous (†1879), vg., vident de Lourdes; beat Francesc de Regis Clé, prev. paül i mr.

19. Dijous. Sant Gabí, prev. i mr. (296); sant Conrad de Piacenza, ermità; beat Àlvar de Còrdova, prev. dominicà; sant Jordi, monjo; beata Elisabet Picenardi, vg. servita.

20. Divendres. Sants Nemesi i Potami, mrs.; sant Eleuteri (s. v), bisbe; santa Amada, rel.; beat Maurici Proeta, agustiniana, de Castelló d'Empúries; beats Francesc i Jacinta Marto (Fàtima).

21. Dissabte. Sant Pere Damià (1007-1072), bisbe d'Òstia i doctor de l'Església, cardenal; sant Claudi, mr.; sant Dositeu, monjo; festa de la Misteriosa Llum de Manresa.

ENVIADO AL MUNDO

Roma y Tarragona

Mosaico del ábside de la Basílica de San Pablo Extramuros, Roma

El viatge de Cesarea a Roma fue una epopeya, contada (casi: «cantada») por Lucas en los últimos capítulos de los Hechos. En Roma se le concedió la situación más favorable: una casa alquilada, con un guardia a la puerta, donde Pablo podía recibir incluso

grupos enteros de gente.

Así transcurrió otros dos años, que contribuyeron a que la Iglesia de Roma hiciera más suyo al autor de la Carta a los Romanos; allí se debió de consolidar el interés por recopilar las distintas cartas paulinas, favoreciendo incluso que, después de la muerte del apóstol, los discípulos escribieran en su nombre (suponemos que las dos a Timoteo y la Carta a Tito).

Puede que ningún juez romano diera curso a la sentencia dictada por Festo (que sólo quería quitárselo de encima). Según la norma establecida, si, pasados dos años, la sentencia no había sido confirmada, el preso quedaba automáticamente en libertad.

A Pablo le quedaban ánimos para cumplir los planes que había formulado hacía algún tiempo: llegar al otro extremo del Mediterráneo. Clemente Romano, a finales del siglo I, confirma que llegó «al extremo de Occidente». La tradición nos habla de Tarragona, que ciertamente presentaba las mejores condiciones para el desembarco apostólico.

Lo malo es que aquella evangelización no podía durar mucho tiempo. No tardó en llegar el incendio de Roma y la proscripción de los cristianos como «secta maléfica». Algún celoso servidor de Nerón debió de apresar al gran corifeo del cristianismo y remitirlo a la capital para una muerte, esta vez, rápida y segura.

Porque la sangre de Pablo no podía quedar lejos de la de Pedro en la que había de ser la «Santa Sede» de la Iglesia universal.

Jordi Sánchez Bosch

ENTREVISTA

▶ VALENTÍ MISERACHS

L'Oratori de Tarragona

El 25 de gener es va cloure l'any jubilar que el Papa Benet XVI va concedir a l'arxidiòcesi de Tarragona. Un dels actes culminants va ser l'estrena mundial de l'Oratori *Pau i Fructuós*, obra de Mons. Valentí Miserachs, president del Pontifici Institut de Música Sacra, la màxima institució de l'Església catòlica en el camp de la música, que es va interpretar a Valls, Reus i Tarragona. Aquest Oratori, amb lletra de Mn. Joan Roig, descriu tot el que suposen Pau i Fructuós per a la seu tarragonina. Mons. Miserachs ha posat la qualitat musical per aconseguir un fort missatge amb el llenguatge propi de la música religiosa. Entre els mesos d'abril i maig és previst que l'Oratori *Pau i Fructuós* s'interpreti en italià a la Basílica de Sant Pau Extramurs de Roma.

És un fet singular i únic que un jubileu es tanqui amb una obra musical d'aquestes proporcions. Com va néixer la idea?

La idea de cloure el jubileu amb un Oratori que unís les dues figures de sant Pau i de sant Fructuós va sorgir de Mons. Jaume Pujol, arquebisbe de Tarragona, que me'n féu l'encàrrec, i dels seus col·laboradors. No vaig fer-me enrere davant la magnitud del projecte, tot cercant solucions més modestes. Crec que és un acte coratjós de part de tots, i que vol donar raó a Joan Pau II, quan diu que «la bellesa haurà de salvar el món».

L'Oratori treu de dubtes sobre la visita de Pau a Tarragona. Per què?

Hi ha moltes raons del cor que la raó no sabrà mai explicar. Mentre el racionalisme de la ciència continuarà fent hipòtesis, el sentiment del poble fidel té molt clar que sant Pau va venir a Tàrraco. És en aquesta dimensió que l'Oratori insisteix, i no podia ser d'altra manera. Això ha passat fins en la definició d'alguns dogmes, com és ara l'Assumpció de la Mare de Déu.

L'obra es presentarà a Roma... amb la presència del Papa!

Esperem que el Sant Pare accepti de presenciar l'edició romana de l'Oratori, que tenim prevista abans de l'estiu. Crec que, si pot, hi vindrà de bon grat. Tothom sap què representa la música —i específicament la música sacra— per a Benet XVI.

Òscar Bardají i Martín

AGENDA

Exposició del Santíssim a la catedral.—Diumenge 15 de febrer, 6 tarda a la catedral de Lleida, Exposició del Santíssim Sacrament, benedicció i reserva. A les 7.30, Eucaristia i cant de Vespres.

Curs de formació de l'Hospitalitat de Lourdes.—Dimarts 17, 7 tarda a l'Acadèmia Mariana, Curs de Formació de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes dedicat a l'estudi del Nou Testament, a càrrec de Mn. Jaume Pedrós.

Seminari de professors universitaris.—Dimarts 17, de 7 a 8.30 tarda (6.30 Eucaristia), a l'edifici del Rectorat, Seminari de professors universitaris (SAFOR).

Cicle «Religions en diàleg».—Dimarts 17, 8 tarda a la parròquia de la Mare de Déu del Carme de Lleida, dins dels actes del Cinquantenari, xerrada «L'Islam avui i aquí», a càrrec d'un membre de la comunitat islàmica.

Xerrades de Formació de la Unitat Pastoral de Cappont.—Dimecres 18, 8 tarda, als locals de la parròquia de Santa Teresa Jomet: «Del Jesús històric al Crist de la fe. Temes fonamentals de l'Evangeli de sant Joan», a càrrec de Mn. Josep Alexandre Baró.

Trobada dels Grups d'Oració i Amistat.—Dissabte 21, a partir de les 10 del matí a l'Acadèmia Mariana de Lleida celebració de la XXXIII Trobada Anual dels Grups d'Oració i Amistat amb el lema: «Paraula de Déu, camí, veritat i vida». 10 matí, Laudes i punts de reflexió per Mn. Jaume Pedrós; 11.30, assemblea presidida pel consiliari Mn. Mateu Freixes; 12.30, Eucaristia i 2 tarda, cloenda amb el dinar de germanor.

Seminari d'Espiritualitat del Carmel.—Dissabte 21 de febrer, de 10.30 del matí a 12.45, al santuari-parròquia de Santa Teresina: «Claus fonamentals del seguiment de Jesucrist segon els sants del Carmel. Textos escollits de la gna. Cristina Kaufmann».

Curs de la Bíblia a l'Acadèmia Mariana.—Dissabte 21, 5 tarda, Curs bíblic dedicat a sant Marc, a càrrec de Mn. Daniel Turmo.

Vè Curs de Formació d'Adults a Sant Jaume.—Dissabte 21, de 6.16 a 7.15 tarda, a la parròquia de Sant Jaume de Lleida: «Valor de la vida humana i exigències ètiques».

Curs «Espiritualitat en l'acció social».—Dies 27 i 28 de febrer, a la parròquia de Sant Ignasi dels Jesuïtes de Lleida, a càrrec del professor Darío Mollà, jesuïta. Organitza: EIDES-Lleida. Col·laboren: Parròquia de Sant Ignasi, Escola de Pares del col·legi Claver i CVX-Xavier. Informació i inscripcions: parròquia de Sant Ignasi, telèfon 973 271 099.

Agenda actualitzada a la pàgina web: www.bisbatlleida.org

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

El bisbe Piris presideix al Pont de Suert i com a «pare predicador» la festa de Sant Sebastià

El Pont de Suert i tota la Ribagorça, van celebrar multitudinàriament la 423 edició de la festa de Sant Sebastià, que enguany va ser presidida per primera vegada pel bisbe Joan Piris, que fou alhora el «pare predicador» de la festa. L'acte central fou una concorreguda Missa en honor del patró, presidida pel bisbe Joan Piris, que havia presidit també la «Missa de vigília», concelebrada pel rector Mn. Daniel Gómez i altres mossens fills del poble, així com rectors de les parròquies veïnes. Tot just acabada la Missa i després de cantar els Goigs a sant Sebastià, sortí la procesió amb la imatge del sant, que va transcórrer pels carrers del barri antic del Pont i que comptà amb la participació de «tot el poble». A la plaça Major es féu una aturada i es donà la benedicció. Ja per la tarda i com es tradició, és resà el Sant Rosari, per cloure el Tridu amb la veneració de la relíquia del Sant. Al dia següent tingué lloc la Missa en sufragi dels difunts de la Confraria, així com el darrer àpat de germanor, on foren elegits els nous priors Javier Bordas i Joan Farré, que substitueixen a Evaristo Saura i Josep Maria Figuera. En aquesta edició han participat en els actes en honor de sant Sebastià del Pont, 448 «confreres d'escote» i 300 de culte. La Confraria es prepara ja per a celebrar el 425 aniversari d'aquesta antiga festa religiosa, que tindrà lloc el 2011.

Festa de Sant Sebastià del Pont al santuari de Santa Teresina de Lleida

El dissabte 31 de gener i per sisè any consecutiu, la celebració de la festa de Sant Sebastià del Pont, es traslladà al santuari de Santa Teresina, organitzada per la Confraria de Sant Sebastià de Lleida, formada pels oriünds fills del Pont i de la Ribagorça. Enguany presidí l'Eucaristia Mn. Àngel Escales, fill del Malpàs; concelebrada pel rector del Pont Mn. Daniel Gómez i altres mossens fills de la comarca o antics rectors com Mn. Ramiro Ballarín, fill de Noales; Ramon Sanmartí, fill de Sentís; Amadeu Carrera, fill de Manyanet; Mn. Joan Mora i la comunitat de pares carmelites. Prop de 200 persones participaren en la celebració, encapçalats pels priors de les Confraries de Sant Sebastià del Pont de Suert i Lleida. En la Missa es féu especial memòria de Josep Pallàs, recentment

traspasat, amb arrels familiars a Estet i que havia estat prior de la Confraria de Lleida. La Coral Flor del Carme va solemnitzar la celebració que com és tradició va cloure amb el cant dels «Goigs de sant Sebastià». La seva imatge, obra de l'escultor Josep Roca de Tàrraga i còpia fidedigna de la que es venera en l'església del Pont, va ser col·locada vora l'altar. Davant d'ella es cantaren els «Goigs a sant Sebastià». Finalitzada la Missa es féu, com és costum, un dinar de germanor on foren elegits també els nous priors.

Castelldans renova el «Vot a sant Antoni Abat», amb la benedicció de les «coques»

Com tots els anys i seguint una antiga tradició, el poble de Castelldans va renovar el 17 de gener el «Vot a sant Antoni Abat». Ho féu amb la Missa en honor del Sant, celebrada pel rector Mn. Robert Louan i amb la benedicció de la «coca de sant Antoni», que com és costum ofereix la família Curcò Rebull i que tot seguit es distribuïu entre els fidels que assistiren a la celebració, que va cloure amb el cant dels Goigs. El patró dels animals del camp és venerat en l'església de Castelldans, en una ben orna da capella, on destaca la seva imatge i el mural pintat per Carme Benet amb escenes de la vida i testimoni d'aquest sant eremita.

La parròquia de Sant Pere celebra la festa de la Mare de Déu de l'Arcada amb Missa i ofrena de flors

Com és tradició cada darrer diumenge de gener, la parròquia de Sant Pere de Lleida celebrà el diumenge 25 de gener la festa de la Mare de Déu de l'Arcada, venerada des del segle XIII i antiga patrona del carrer Major i de la seva associació de Veïns i Comerciants. A les 11 del matí el rector Mn. Joan Mora celebrà l'Eucaristia en honor de la Patrona. L'antiga imatge de la verge fou col·locada en el presbiteri durant la celebració, on fou venerada pels fidels. Tot seguit, com és ja tradició, es féu una ofrena de flors a l'altra imatge de la Verge de l'Arcada, ubicada en una fornícula a la façana lateral de l'església, en el bell mig del carrer Major de Lleida.

Presenten a la Mare de Déu del Blau els infants batejats a la Catedral durant l'any 2008

Els infants i molt especialment els nadons batejats durant l'any 2008 a la Catedral de Lleida, van ser presentats a la Mare de Déu del Blau, en un senzill i emotiu acte que se celebrava per primera vegada i que degut a la bona resposta dels pares i familiars d'aquests infants, es repetirà tots els anys en vigílies de la festa d'aquesta popular i estimada advocació lleidatana.

La Presentació es féu al finalitzar la Missa de les 12 del migdia del diumenge 1 de febrer, vigília de la festa de la Presentació de Jesús al Temple i a Lleida també, festa de la Mare de Déu del Blau.

Els pares, amb els padrins de bateig i demés familiars acompanyaren en processó als infants, des del Baptisteri on foren batejats, fins l'altar major de la Catedral, portant candeles enceses. Davant la imatge de la Verge del Blau, es féu l'oració:

*Mare de Déu del Blau i Mare nostra Maria.
Us presentem els nostres infants perquè
igual que vareu fer amb Jesús, els oferiu,
com a fills i filles vostres, a Déu Pare.*

Durant la celebració, a la que es van unir algunes nenes que porten el nom de Blau, es féu memòria de la popular llegenda que embolcalla aquesta imatge de pedra policromada, procedent de la Porta dels Apòstols de la Seu Vella, obra de l'escultor Jordi Safont el 1447 i avui venerada en el presbiteri de la Catedral de Lleida.

El dilluns 2 de febrer, dia de la Candelera, a les 11 del matí es féu també a la Catedral, la tradicional benedicció de les candeles i tot seguit l'Eucaristia de la festa de la Presentació de Jesús al temple i en honor a la Mare de Déu del Blau, presidida per Mn. Gerard Soler i concelebrada pel capítol catedral. Al finalitzar la celebració es cantaren els «Goigs»:

*Puix de la ciutat i l'horta,
el nom de Mare us escau;
sigueu-nos del Cel la Porta,
oh! Clement, Verge del Blau.*